

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

عبدالله امینی- کابل

۱۲ اپریل ۲۰۱۵

بی امنیتی سر تا سری

دولت بی کفایت مستعمراتی کابل از ۱۳ سال به اینطرف قادر نبوده است که امنیت مردم را در سرتاسر کشور تأمین نماید. روزی نیست که چند تن بیگناه قربانی حملات تروریستی نشود. هیچ شهر افغانستان مصون نیست و هیچ جای کشور امنیت و رفاه ندارد. از زمان رویکار شدن حکومت وحشت ملی، وضع به مرتب خرابتر شده و هر روز بدتر می شود.

تقریباً یک ماه قبل، فرخنده دختر قهرمان افغان در نزدیکی ارگ جمهوریت قلابی و وزارت داخله دولت مستعمراتی کابل سلاخی شد، اما نیروهای فاسد امنیتی دولت مزدور قصداً مداخله نکردند تا او را از چنگال وحشیان اخوانی نجات دهند. هفته قبل، ولایت خوست مدعش ترین حادثه تروریستی را متحمل شد و ده ها نفر کشته داد. دو روز قبل در شهر مزار شریف مرکز شاهنشاهی امیر عطا نور، حمله خودکشانه در مرکز خارنوالی چند کشته به جا گذاشت. نا گفته نباید گذاشت که سه هفته قبل، خواهر زاده عطا نور هم قربانی غرور خودش و تکبر فرعون مامایش در مزار شریف گردید. در روز ۱۰ اپریل، یک حمله خودکشانه علیه کاروان نیرو های تجاوزکار خارجی، چهار کشته و ۱۲ زخمی تحویل داد. در همین روز، به اثر یک انفجار یک بم، ۱۲ تن در غرنی جان خود را از دست دادند.

این شمه ای از حوادث ناگوار و بی امنیتی هائی است که گریبانگیر مردم و کشور شده است. سؤال درین جاست که کدام افراد و گروه ها در عقب نارامی ها اند. اول، خود دولت بی کفایت مستعمراتی کابل است که عملکردش باعث نارامی ها می شود. دوم، موجودیت عساکر متجاوز خارجی در افغانستان سبب بی امنیتی متداوم شده است. سوم، گروه طالبان قرون وسطائی اند که می خواهند تا موجودیت خود را به اثبات رسانیده و بر دولت مستعمراتی کابل فشار وارد نمایند. چهارم، میلیشیا های دولتی اند که توسط امپریالیسم امریکا تربیه شده تا با خلق وحشت، موجودیت عساکر خارجی را حتمی جلوه دهند. پنجم، گروه های مربوط به جنگ سالاران اند که با به راه انداختن بی امنیتی می خواهند که زور و حاکمیت منطقه ئی خود را تثبیت نموده و دولت مرکزی را به مبارزه بطلبند. ششم، گروه های اسلامی کشور های آسیای مرکزی است که بالاخص در شمال کشور بیشتر فعال بوده و حملات انتقامی خود را علیه منافقان جمعیت اسلامی ربانی و شورای نظار نسبت کشتن اعضای شان توسط ایندو جناح به راه می اندازند. هفتم، سازمان های تروریستی القاعده و داعش است که در جنوب شرق کشور بدون هراس و شاید

هم با کمک امپریالیسم فعالیت می کنند. در این جا مسؤول درجه اول دولت مستعمراتی کابل است که قادر به تأمین امنیت نیست. تا زمانی که ثبات و امنیت در یک کشور برقرار نگردد، فعالیت اقتصادی و پیشرفت کلاً به حال رکود مواجه می شود.

وجیه اول مردم ما در مرحله کنونی از پا انداختن نظام مزدور کابل است. تا زمانی که یک دولت مستقل ملی در کشور تأسیس نگردد، افغانستان هرگز روی سعادت را نخواهد دید.